

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6A 2/2017 – 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 1. 1. 2017 k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v rozvrhu práce městského soudu na rok 2015. Městský soud toto podání usnesením ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6A 2/2017 – 8, odmítl. V jeho odůvodnění konstatoval, že žalobce doručil městskému soudu podání, které neobsahovalo všechny náležitosti (tj. postrádalo podpis a vymezení žalobních bodů). Městský soud přitom žalobce vyzval usnesením ze dne 16. 1. 2017, č. j. 6A 2/2017 – 4, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil chybějící náležitosti předmětného podání. Žalobce však i přes tuto výzvu a poučení o procesních důsledcích jejího nesplnění své podání nedoplnil. Z těchto důvodů tedy městský soud žalobu odmítl ve smyslu § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nebyl při doručování napadeného usnesení zastížen, byla zásilka dne 24. 2. 2017 uložena, přičemž byla žalobci zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobce si však zásilku nevyzvedl a usnesení tak bylo v souladu s § 64 s. ř. s., ve spojení s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), doručeno v pondělí 6. 3. 2017. Dne 3. 4. 2017 pak žalobce doručil osobně na podatelnu městského soudu kasační stížnost proti tomuto usnesení.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Věta za středníkem čtvrtého odstavce tohoto ustanovení stanoví, že *lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal*. V nyní posuzovaném případě tak předmětná lhůta skončila dne 20. 3. 2017. Jelikož žalobce podal kasační stížnost u městského soudu až dne 3. 4. 2017, jedná se o kasační stížnost podanou zjevně opožděně. Nejvyšší správní

soud proto tuto kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu